III

(Forberedende retsakter)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 19. november 2014

om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter i EU

(CON/2014/83)

(2015/C 137/02)

Indledning og retsgrundlag

Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 14. marts 2014 en anmodning fra Europa-Parlamentet om en udtalelse om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter i EU ([1]) (herefter »forordningsforslaget«). Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 27. marts 2014 en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om forordningsforslaget.

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da forordningsforslaget indeholder bestemmelser, der påvirker Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) bidrag til den smidige gennemførelse af politikker, der vedrører det finansielle systems stabilitet, som anført i traktatens artikel 127, stk. 5. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

Generelle bemærkninger

ECB glæder sig over forslaget om at tage fat på dette spørgsmål gennem en forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter i EU. Denne foranstaltning vil finde direkte anvendelse i alle 28 medlemsstater ([2]) og vil bidrage til at sikre en harmoniseret EU-ramme, som omfatter problematikken med banker, der er »for store til at krakke« (»too-big-to-fail«) og »for indbyrdes afhængige til at krakke« (»too-interconnected-to-fail«). Forordningsforslaget har til formål at reducere den potentielle opsplitning, der kan blive en følge af de forskellige nationale strukturelle regelsæt i banksektoren, og som kan føre til inkonsekvens, regelarbitrage og manglende lige vilkår på det indre marked ([3]).

Forordningsforslaget indeholder også en nærmere beskrivelse af visse opgaver, som ECB har enekompetence til at udføre i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ([4]). Inkonsekvent national lovgivning vil medføre, at den fælles tilsynsmekanisme (»Single Supervisory Mechanism« — »SSM«) bliver mindre effektiv, hvilket vil øge omkostningerne i forbindelse med tilsyn og kompleksiteten heraf ([5]). Der er derfor behov for en harmonisering på EU-plan.

Specifikke bemærkninger

1. **Anvendelsesområdet for de foreslåede bestemmelser**

1.1. Forordningsforslaget finder anvendelse på kreditinstitutter, der er identificeret som globale systemisk vigtige institutter ([6]) samt andre kreditinstitutter, hvis balance og handelsaktiviteter når visse tærskler i tre på hinanden følgende år ([7]). ECB forstår, at dette er i overensstemmelse med, at der udtrykkeligt sættes fokus på et begrænset udsnit

([1]) KOM(2014) 43 endelig.
([2]) Med undtagelse af få bestemmelser kræver forordningsforslaget ingen yderligere gennemførelse på nationalt plan. Jf. punkt 6 i denne udtalelse vedrørende sanktionsbestemmelser.
([3]) Jf. KOM(2014) 43 endelig, s. 5.
([4]) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).
([5]) Jf. forordningsforslagets betragtning 8.
([6]) I henhold til artikel 131 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).
([7]) I henhold til forordningsforslagets artikel 3 er disse tærskler: a) samlede aktiver på mindst 30 mia. EUR, og b) handelsaktiviteter på mindst 70 mia. EUR eller 10 % af de samlede aktiver.

af de største og mest komplekse kreditinstitutter og koncerner, som til trods for andre retsakter fortsat er for store til at krakke, for store til at redde og for komplekse til at lede, føre tilsyn med og afvikle ([1]).

1.2. I tilfælde af, at der foreligger en koncentration af kreditinstitutter (f.eks. en fusion), hvorved der umiddelbart vil blive skabt et enkelt kreditinstitut, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordningsforslaget, bør den samlede værdi af de kreditinstitutter, som udgør enheden, i en periode på to år forud for koncentrationen, lægges til grund ved den kompetente myndigheds vurdering af, hvorvidt tærsklen for den nye enkelte enhed er nået ([2]). Bortset fra sådanne tilfælde bør de kompetente nationale myndigheder regelmæssigt, og under alle omstændigheder en gang om året, tage op til fornyet vurdering, om tærskelværdierne er nået ([3]).

Endvidere bør Kommissionen under sin gennemgang af forordningsforslaget vurdere, hvorvidt tærskelværdierne er hensigtsmæssige, f.eks. efterprøve om alle relevante kreditinstitutter er dækket ([4]). Hvis det fremgår, at ikke alle kreditinstitutters handelsaktiver er omfattet af definitionen af handelsaktiviteter på en hensigtsmæssig måde, bør det være et krav, at Kommissionen ved udarbejdelsen af den i artikel 34 omhandlede rapport særskilt undersøger, om alle finansielle aktiver og finansielle passiver målt til dagsværdi, eller tilsvarende balanceposter for ikke-IFRS-banker (International Financial Report Standards), skal indgå i beregningen af handelsaktiviteter i henhold til forordningsforslaget. I den forbindelse kan en opdateret konsekvensanalyse være nyttig.

2. Forbudte handelsaktiviteter, navnlig egenhandel

2.1. ECB støtter generelt, at forordningsforslaget forbyder visse institutters egenhandel, som snævert defineret i artikel 5. Navnlig er aktiviteter i afdelinger eller enheder eller hos individuelle handlere, som har specialiseret sig i at tage positioner med det formål at skabe fortjeneste for egen regning uden forbindelse til kundeaktiviteter eller afdækning af enhedens risici, forbudt ([5]). Da bankerne i kølvandet af den finansielle krise i betydelig grad har neddroslet eller helt har nedlagt deres afdelinger eller enheder, som har specialiseret sig i egenhandel, forstår ECB, at forordningsforslaget er en fremadrettet forebyggende foranstaltning, der har til formål at mindske bankernes incitament til at genoptage denne aktivitet. Omkostningerne til gennemførelse af forbuddet mod egenhandel bør derfor være begrænsede ([6]).

En række begivenheder før og under den seneste finansielle krise viser, at egenhandel er en aktivitet, der er forbundet med høj risiko, og som har potentiale til at skabe systemiske risici gennem store åbne positioner og indbyrdes forbundethed mellem de finansielle institutioner. Set i forhold til andre mere kundebaserede aktiviteter, f.eks. udlån, er egenhandel let at opskalere i løbet af kort tid. Navnlig hvis egenhandel foretages i bankkoncerner, der drager fordel af den implicitte garanti, der følger af bankernes sikkerhedsnet (afviklingsfonde, indskydergarantifonde eller i sidste instans skatteyderne), kan der være et incitament til at øge sådanne aktiviteter, der er forbundet med høj risiko, på bekostning af sikkerhedsnettet.

ECB forstår endvidere, at egenhandelsaktiviteter hverken vedrører eller foretages som en reaktion på bankkundernes behov. I en bankkoncern, der foretager egenhandel, kan der således være en interessekonflikt mellem dens egenhandelsaktiviteter og dens betjening af kunderne. Ved at forbyde, frem for blot at adskille egenhandel fra andre forretningsaktiviteter, sikres det med forordningsforslaget, at bankerne ikke bliver direkte eksponerede for disse aktiviteter eller en omdømmemæssig risiko.

Af samme grund hilser ECB det også velkommen, at forordningsforslaget forbyder relevante kreditinstitutter at eje eller investere i hedgefonde ([7]). Dette forbud vil begrænse risikoen for, at et forbud mod egenhandel omgås og bidrage til at mindske de afsmittende effekter mellem banker og skyggebanksystemet.

([1]) Jf. forordningsforslagets betragtning 13.
([2]) Jf. ændringsforslag 7 og 18 i bilaget til denne udtalelse.
([3]) Jf. ændringsforslag 19 i bilaget til denne udtalelse.
([4]) Jf. ændringsforslag 23 i bilaget til denne udtalelse.
([5]) Jf. forordningsforslagets artikel 5, stk. 4.
([6]) Jf. bilag A6 i Kommissionens konsekvensanalyse (del 3 af 3) s. 58. Ud af de få banker, der fremlagde kvantitativ dokumentation under den offentlige høring, var der ingen, der angav, at de havde en betydelig indtægt fra egenhandel.
([7]) Jf. forordningsforslagets artikel 6.

2.2. For at sondre mellem egenhandel og andre handelsaktiviteter, navnlig »market making«-aktiviteter ([1]), er det nødvendigt at fastsætte passende definitioner. ECB anerkender, at det er vanskeligt at sondre mellem egenhandel og »market-making«, såvel i teori som i praksis ([2]). ECB støtter overordnet set den definition af egenhandel, som fremgår af forordningsforslaget ([3]), men foreslår visse ændringer, der har til formål at præcisere de forbudte aktiviteter ([4]). Navnlig foreslår ECB at præcisere, at der vil være et forbud mod transaktioner i forbindelse med egenhandel, der foretages som reaktion på og med henblik på at udnytte markedsværdier og med det formål at opnå en fortjeneste, uanset om denne fortjeneste faktisk realiseres på kort eller langt sigt. Kreditinstitutter foretager egenhandel — i modsætning til market making-aktiviteter — ved at udnytte informationer om aktivernes reelle værdi med det formål at opnå en fortjeneste på grundlag af udsving i markedsværdien, uden at der findes nogen forbindelse til kundeordrer.

2.3. Endelig indebærer Kommissionens forslag i denne forbindelse visse undtagelsesbestemmelser: a) selv om Kommissionen betragter egenhandel som en aktivitet forbundet med høj risiko, vil det være tilladt for statsobligationer, og b) kreditinstitutter, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordningsforslaget, vil fortsat kunne foretage aktiviteter, der er forbundet med høj risiko, hvilket vil kunne blive omfattende på et aggregeret niveau. Disse undtagelser viser, at arten af de undtagne handelsaktiviteter bør vurderes yderligere i den kommende revision af forordningsforslaget for at fastslå, i hvor høj grad de måtte kunne udgøre en trussel for de enkelte kreditinstitutter eller det globale finansielle system ([5]).

3. Beslutning om, hvorvidt der skal kræves adskillelse af handelsaktiviteter eller ej, navnlig behandlingen af market making-aktiviteter

3.1. ECB støtter generelt, at der indføres parametre med hensyn til størrelse, kompleksitet, gearing og indbyrdes afhængighed mellem handelsaktiviteter i den tilsynsmæssige vurdering, der foretages i henhold til forordningsforslaget ([6]). De pågældende parametre gør det imidlertid ikke muligt for den tilsynsførende at foretage en dybdegående vurdering af de enkelte handelsaktiviteter. ECB er derfor enig i, at disse kriterier ikke alene bør kunne danne grundlag for igangsættelse af den procedure, der skal munde ud i en afgørelse om adskillelse. Vurderingen af disse parametre bør suppleres af et skøn foretaget af den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Forordningsforslaget tillægger tilsynsmyndighederne en vis skønsmargen på de forskellige trin i adskillelsesprocessen. I henhold til forordningsforslaget kan en kompetent myndighed kun træffe afgørelse om at igangsætte den procedure, som fører til, at visse handelsaktiviteter udskilles, hvis den i betragtning af målene for forslaget til forordning anser den pågældende aktivitet for at udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed ([7]). Hvis den kompetente myndighed efter at have vurderet handelsaktiviteterne når til den konklusion, at de overskrider visse parametre for så vidt angår relativ størrelse, gearing, kompleksitet, rentabilitet, tilknyttede markedsrisici samt indbyrdes afhængighed, bør den fremsætte krav om, at de adskilles fra kernekreditinstituttet ([8]). I den endelige analyse afhænger denne afgørelse dog også af, at den kompetente myndighed foretager yderligere en vurdering af den finansielle stabilitet. Endvidere har kernekreditinstituttet, selv efter at det er blevet underrettet om den kompetente myndigheds konklusion, mulighed for at godtgøre over for den kompetente myndighed, at disse aktiviteter i betragtning af målene for forslaget til forordning ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed ([9]).

3.2. ECB støtter forordningsforslagets tilgang til adskillelse. Det vil forhindre, at der igangsættes langvarige og omkostningstunge procedurer i de tilfælde, hvor tærsklerne for størrelse og kompleksitet er nået, men hvor de faktiske risici for den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed mindskes væsentligt som følge af de eksisterende lovmæssige krav og den tilsynsmæssige kontrol. Endvidere kan et kreditinstitut potentielt nå ovennævnte tærskler ved at engagere sig i visse handelsaktiviteter, der faktisk bidrager til at skabe finansiel stabilitet på et bredere plan, f.eks. market making-aktiviteter, der er afgørende for finansieringen af økonomien, eller aktiviteter, der har til formål at generere likviditetsbuffere, for at sikre, at andre tilsynsmæssige krav opfyldes. De tilsynsførende har derfor brug for en fleksibilitet, der rækker ud over de fastsatte tærskler, for at kunne træffe deres afgørelse under hensyn til det videre reguleringsmæssige samspil og følgerne for det finansielle

([1]) Jf. punkt 3.3 i denne udtalelse.
([2]) Jf. Kommissionens konsekvensanalyse, afsnit 5.3.1.1.
([3]) Jf. forordningsforslagets artikel 5, stk. 4.
([4]) Jf. ændringsforslag 5 i bilaget til denne udtalelse.
([5]) Jf. ændringsforslag 23 i bilaget til denne udtalelse.
([6]) Jf. forordningsforslagets artikel 9.
([7]) Jf. forordningsforslagets artikel 10, stk. 1.
([8]) Som det fremgår af forordningsforslagets betragtning 23.
([9]) Jf. forordningsforslagets artikel 10, stk. 3, og betragtning 23.

system som helhed. Vurderingen bør også tage hensyn til den finansielle stabilitet i de enkelte medlemsstater eller grupper af medlemsstater i Unionen, da den tilsynsførendes vurdering kan have en betydelig indflydelse i den pågældende medlemsstat eller gruppe af medlemsstater.

Det vil være en god ide at supplere disse nyttige bestemmelser med en tydeliggørelse af vurderingen af, hvorvidt et kernekreditinstituts handelsaktiviteter udgør en trussel mod den finansielle stabilitet og derfor kræver adskillelse ([1]). Forordningsforslagets krav om gennemsigtighed i beslutningstagningsprocessen ([2]) er et vigtigt punkt for at sikre, at afgørelser om ikke at adskille bestemte handelsaktiviteter er velbegrundede og berettigede. I den forbindelse er det nødvendigt, at tilsynsafgørelsen træffes på grundlag af et bredere sæt kriterier end dem, der er indeholdt i forordningsforslaget. En harmoniseret ramme, der gør det muligt at foretage en tilsynsmæssig vurdering, der bygger på større indsigt, end den, der for nærværende lægges op til, vil kunne tjene som vejledning for de kompetente myndigheder i udøvelsen af deres skønsbeføjelser og bistå de tilsynsførende i at fastslå, hvorvidt der er et behov for adskillelse. Dette vil også kunne give kreditinstitutterne et incitament til at forbedre deres ledelse, herunder deres interne systemer og procedurer, for at undgå risici for manglende overholdelse og mindske de omkostninger, der er forbundet med et eventuelt fremtidigt krav om adskillelse.

I den forbindelse kan det være nyttigt at supplere parametrene med yderligere kvalitative informationer som f.eks.: a) en kortlægning af handelsaktiviteter, herunder metoder til vurdering af behovet for at opbygge beholdninger med henblik på at kunne opfylde den forventede efterspørgsel fra kunderne, b) rammerne for overholdelse, der gennemfører forordningsforslaget, og c) godtgørelsesordninger for handlende. Parametrene kan også suppleres af yderligere kvantitative data som f.eks. udviklingen i beholdningen, udsving i value-at-risk, »dag 1 fortjeneste og tab«, begrænsninger for handelsenheder og den geografiske spredning af handelsaktiviteterne ([3]). Det ville gøre det lettere for de tilsynsførende at gennemføre processen. I overensstemmelse med forordningsforslagets generelle formål bør det kræves, at kreditinstitutterne fremsender alle de oplysninger, der kræves til beregning af de parametre, som den tilsynsførende bruger i sin vurdering af handelsaktiviteterne ([4]).

3.3. ECB mener, det er vigtigt at bevare bankernes market making-aktiviteter i tilstrækkelig grad for at opretholde eller øge aktivernes og markedernes likviditet, dæmpe prisvolatiliteten samt øge værdipapirmarkedernes modstandsdygtighed over for stød. Dette er afgørende for den finansielle stabilitet, en smidig gennemførelse af pengepolitikken og finansieringen af økonomien. Derfor bør der ved enhver lovgivningsmæssig behandling undgås negative konsekvenser for market making-aktiviteter, der er ikke begrundet i betydelige risici.

Ved gennemførelsen af den grundige undersøgelse af market making-aktiviteter i overensstemmelse med forordningsforslagets artikel 9, stk. 1, skal de tilsynsførende udvise stor agtpågivenhed med hensyn til, hvilke potentielle effekter disse aktiviteter kan have på den finansielle stabilitet. De market making-aktiviteter, der forbliver i kernekreditinstituttet, skal naturligvis være i overensstemmelse med forordningsforslagets formål. Sådanne aktiviteter bør navnlig ikke føre til, at der skabes banker, der er for store eller for indbyrdes afhængige til at krakke, og må ikke omfatte egenhandel under dække af market making-aktiviteter, hvilket i sidste instans vil kunne udgøre en trussel for den finansielle stabilitet. Det vil derfor være nyttigt at præcisere, at den kompetente myndighed kan give kernekreditinstituttet tilladelse til at udføre de market making-aktiviteter, der ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i instituttet eller hele eller dele af Unionens finansielle system ([5]). I lyset af ovenstående foreslår ECB også visse ændringer med henblik på at sikre en effektiv anvendelse af de konklusioner, som den kompetente myndighed når frem til med hensyn til de handelsaktiviteter, som handelsenheden må foretage ([6]).

ECB foreslår en mere præcis definition af market making ([7]) ved at tilføje ordene »eller med en rimelig forventning om potentiel kundeaktivitet« til den foreslåede definition af market making, hvilket er i tråd med komponenterne i definitionen af egenhandel. Endvidere henstiller ECB, at definitionen af market making ensrettes på tværs af de forskellige medlemsstaters lovgivning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 ([8]) om short selling og visse aspekter af credit default swaps, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ([9]) om markeder for finansielle instrumenter. Det er uhensigtsmæssigt, at forordningsforslaget ikke indeholder en definition af begrebet »væsentlige markedsrisici«. Det foreslås, at begrebet »market making« bringes yderligere i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 236/2012.

([1]) Jf. ændringsforslag 2 og 10 til 15 i bilaget til denne udtalelse.
([2]) Jf. forordningsforslagets artikel 10, stk. 3, tredje afsnit.
([3]) Jf. ændringsforslag 8 i bilaget til denne udtalelse.
([4]) Jf. ændringsforslag 9 i bilaget til denne udtalelse.
([5]) Jf. ændringsforslag 12 i bilaget til denne udtalelse.
([6]) Jf. ændringsforslag 14 og 15 i bilaget til denne udtalelse.
([7]) Jf. ændringsforslag 6 i bilaget til denne udtalelse.
([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (EUT L 86 af 24.3.2012, s. 1).
([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

3.4. Kreditinstitutter vedtager som konsekvens af deres aktiviteter regler vedrørende risikostyring på grundlag af risikoen for kreditinstituttet eller dets kunder. Passende risikostyring bidrager til at sikre kreditinstituttets solvens og det finansielle systems stabilitet. I den forbindelse begrænser forordningsforslaget kernekreditinstitutternes risikostyringsforpligtelser til visse derivater, i de tilfælde hvor disse instrumenter kan blive genstand for central modpartsclearing. Det henstilles derfor, at Kommissionen under udøvelsen af sin beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til forordningsforslagets artikel 11, stk. 3, tager hensyn til de særlige karakteristika for og hensigtsmæssigheden af bankernes risikostyringspolitikker.

3.5. Endelig skal det bemærkes, at adskillelse i sig selv ikke løser problemet med banker, der er for store til at krakke. Hvis en stor handelsenhed, der allerede er udskilt, krakker, vil det stadig kunne have systemiske virkninger med store konsekvenser for kapitalmarkederne. Med dette i tankerne kan visse banker træffe beslutning om, at en adskilt handelsenhed ikke har et tilstrækkeligt omfang til at være økonomisk levedygtig. Denne beslutning kan medføre, at de skiller sig af med alle deres handelsaktiviteter, hvilket kan føre til, at disse handelsaktiviteter koncentreres i de større banker, hvilket vil gøre dem endnu større. Dette resultat er ikke i overensstemmelse med målet om at reducere problemet med banker, der er for store til at krakke. En anden mulighed er, at disse handelsaktiviteter i stedet vil blive gennemført i skyggebanksektoren. En sådan udvikling vil kræve en tæt overvågning af eventuelle utilsigtede konsekvenser, og, hvis de bliver betydelige, særlige foranstaltninger for at imødegå dem.

4. **Undtagelsesbestemmelse**

I henhold til forordningsforslagets artikel 21 kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat give dispensation fra kravet om adskillelse til kreditinstitutter, som er omfattet af national lovgivning, der har »samme virkning« som bestemmelserne i forordningsforslaget.

Det bemærkes i betragtningerne til forordningsforslaget, at inkonsekvent national lovgivning vil medføre, at den fælles tilsynsmekanisme (»Single Supervisory Mechanism« - »SSM«) bliver mindre effektiv, idet Den Europæiske Centralbank (»ECB«) vil skulle anvende forskellig og inkonsekvent lovgivning på de kreditinstitutter, som den fører tilsyn med, hvilket vil øge omkostningerne i forbindelse med tilsyn og kompleksiteten heraf ([1]). ECB deler fuldt ud denne bekymring, og disse overvejelser vejer imod at indføre en undtagelse til den generelle ordning ([2]). Undtagelsen er ikke forenelig med målet om at skabe lige vilkår og kan danne præcedens for fremtidige undtagelser i andre typer af EU-lovgivning. Det vil hæmme integrationen af det indre marked og lægge hindringer i vejen for de mål, der forfølges med forordningsforslaget ([3]). Endvidere er det brede anvendelsesområde for undtagelsesbestemmelsen måske ikke foreneligt med den retlige form af en forordning og med forordningsforslagets retlige grundlag i henhold til traktatens artikel 114.

5. **Samarbejde mellem kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder**

De strukturelle foranstaltninger i forordningsforslaget har til formål at forberede afvikling og genopretning af finansielle institutter, og de to processer er uløseligt forbundet med hinanden. Følgelig indeholder forordningsforslaget bestemmelser om samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de relevante afviklingsmyndigheder i forskellige faser af en kompetent myndigheds vurdering og gennemførelse af strukturelle foranstaltninger ([4]). Den kompetente myndighed, der har beføjelse til at kræve adskillelse, skal underrette de relevante afviklingsmyndigheder, før den træffer en afgørelse om at udskille en handelsaktivitet. Ved vurderingen af behovet for adskillelse skal der også tages hensyn til igangværende eller forudgående vurderinger af afviklingsmuligheder. Endelig skal foranstaltningerne til adskillelse være i overensstemmelse med de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med den tilsynsmæssige kontrol og vurderingsproces og andre foranstaltninger truffet i forbindelse med en vurdering af mulighederne for afvikling.

Det er af afgørende betydning, at de hindringer, der måtte være for at foretage en afvikling, fjernes, således at der kan udvikles en driftsmæssig afviklingsplan for et kreditinstitut eller en koncern. Som ECB tidligere har bemærket, er samråd med tilsynsmyndigheden tilstrækkeligt, hvad angår selve vurderingen af afviklingsmulighederne, hvorimod foranstaltninger med henblik på at fjerne hindringer for afvikling bør fastsættes i fællesskab og gennemføres i samarbejde med tilsynsmyndigheden ([5]). Ved vedtagelsen af passende foranstaltninger for at øge afviklingsmulighederne for et kreditinstitut eller en koncern, såsom ændringer i forretningsgange, struktur eller organisation, skal der tages behørigt hensyn til virkningen af sådanne foranstaltninger på sundheden og stabiliteten af enhedens igangværende forretning. Dette er relevant at overveje for den kompetente myndighed. At øge afviklingsmulighederne for banker, samtidig med at vigtige finansielle tjenester i økonomien som helhed bevares, er også et af de vigtige mål med tilsynsprocessen, som foranstaltningerne i forordningsforslaget skal bidrage til at realisere. Det er derfor nødvendigt, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne samarbejder tæt i begge disse processer.

([1]) Som det fremgår af forordningsforslagets betragtning 8.
([2]) Jf. ændringsforslag 1 og 17 i bilaget til denne udtalelse.
([3]) Jf. f.eks. forordningsforslagets betragtning 7 og artikel 1.
([4]) Forordningsforslagets artikel 19.
([5]) Jf. udtalelse CON/2013/76, punkt 2.5. Alle ECB's udtalelser findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu

Et af målene med forordningsforslaget er at fremme en velordnet afvikling og genopretning af koncerner ([1]). Målene med forordningsforslaget, hvorefter det er muligt at pålægge strukturelle foranstaltninger, er dog ikke identiske med målene med vurderingen af mulighederne for afvikling. De strukturelle foranstaltninger, som kan træffes i henhold til forordningsforslaget, adskiller sig derfor fra rækken af foranstaltninger, der har til formål at fjerne hindringerne for afviklingsmuligheder i henhold til det nyligt vedtagne regelsæt for bankafvikling på EU-plan ([2]). Følgelig forstår ECB det således, at selv om der ved vurderingen af afviklingsmuligheder i forbindelse med afviklingsplanlægning ikke er identificeret væsentlige hindringer for afvikling, kan den kompetente myndighed ikke desto mindre fastslå, at der er behov for strukturelle foranstaltninger i henhold til forordningsforslaget, som vil lette genopretning og afvikling af komplekse institutter ([3]). Det skal i denne henseende præciseres, at selv om den kompetente myndighed skal tage hensyn til igangværende eller forudgående vurderinger af afviklingsmulighederne, må konklusionerne af sådanne vurderinger på ingen måde hindre den kompetente myndighed i at udøve de beføjelser, den er tillagt i henhold til forordningsforslaget, navnlig hvor den kompetente myndighed fastslår, at kriteriet for pålæggelse af et krav om adskillelse er opfyldt ([4]).

6. **Sanktionsbeføjelser**

Forordningsforslaget finder ganske vist direkte anvendelse i EU, men visse af bestemmelserne kræver yderligere gennemførelse i medlemsstaterne ([5]). Da ECB er en kompetent myndighed med det ene formål at udføre de opgaver, som denne er blevet pålagt, bl.a. ved artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013, og da de opgaver, som er specificeret i forordningsforslaget, svarer til de opgaver, som allerede er pålagt ECB i henhold til artikel 4, stk. 1, litra i), i forordning (EU) nr. 1024/2013, bør ECB også have beføjelse til at udøve passende sanktionsbeføjelser i overensstemmelse med den ramme, som er fastsat i artikel 18 i forordning (EU) nr. 1024/2013. Dette bør præciseres i betragtningerne til forordningsforslaget og, for at undgå tvivl, i artikel 28 ([6]). Beføjelserne, som ECB er tillagt, omfatter ikke en beføjelse til at pålægge fysiske personer sanktioner eller at pålægge andre sanktioner end bøder. Det er også nødvendigt at tilpasse niveauet for bøder i forordningsforslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([7]). Endvidere er beføjelsen til at suspendere en godkendelse en ny foranstaltning, som indføres med forordningsforslaget ([8]). ECB foreslår at fjerne denne sanktion fra forordningsforslaget for at undgå retlige vanskeligheder.

Endelig vil det, for så vidt angår brugen af begrebet »den fortjeneste, der er opnået, eller det tab, der er undgået« i forordningsforslaget, i praksis være meget vanskeligt at godtgøre, hvor store disse beløb skal være. Den foreslåede sanktion i forordningsforslagets artikel 28, stk. 4, litra b), tager hensyn til den fortjeneste, der er opnået, eller det tab, der er undgået, og anfører tilbagebetaling heraf som en mulig sanktion. I artikel 29, stk. 1, litra d), er »vigtigheden« af den fortjeneste, der er opnået, eller det tab, der er undgået, et af de forhold, som myndighederne skal tage hensyn til ved fastsættelsen af typen af og niveauet for sanktioner. ECB foreslår, at dette begreb i begge tilfælde erstattes med den kompetente myndigheds estimat over, hvilken fortjeneste der er opnået eller tab, der er undgået som følge af overtrædelsen ([9]).

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 19. november 2014.

Mario DRAGHI

Formand for ECB

([1]) Forordningsforslagets artikel 1, litra g).

([2]) Jf. navnlig artikel 17 og 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190) og artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

([3]) Jf. også Kommissionens konsekvensanalyse, afsnit 5.3.1.1.

([4]) Jf. ændringsforslag 16 i bilaget til denne udtalelse.

([5]) Det fremgår af retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, at visse forordningsbestemmelser, for at kunne blive gennemført, kan kræve, at der vedtages gennemførelsesforanstaltninger enten af medlemsstaterne eller af EU-lovgiver selv. Jf. i denne retning præmis 32 og 33 i sag C-367/09 SGS Belgien m.fl. af 28. oktober 2010, Sml. 2010 I, s. 10761.

([6]) Jf. ændringsforslag 4 og 21 i bilaget til denne udtalelse.

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

([8]) Jf. forordningsforslagets artikel 28.

([9]) Jf. ændringsforslag 22 i bilaget til denne udtalelse.

BILAG

Ændringsforslag

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]
Ændringsforslag 1 Betragtning 10	
»(10) I overensstemmelse med målene om at bidrage til et velfungerende indre marked bør det være muligt at give et kreditinstitut dispensation fra bestemmelserne om adskillelse af visse handelsaktiviteter, hvis en medlemsstat inden den 29. januar 2014 har vedtaget national primær lovgivning (herunder sekundær lovgivning vedtaget efterfølgende), der forbyder kreditinstitutter, som modtager indskud fra privatpersoner og små og mellemstore virksomheder (»SMV'er«), at indgå i handler med investeringer som hovedforpligtet og at være i besiddelse af handelsaktiver. Medlemsstaten bør derfor være berettiget til at anmode Kommissionen om at give dispensation fra bestemmelserne om adskillelse af visse handelsaktiviteter til et kreditinstitut, som er omfattet af national lovgivning, der svarer til de pågældende bestemmelser. På den måde kan medlemsstater, som allerede har indført primær lovgivning med virkninger, der er ækvivalente i forhold til og i overensstemmelse med denne forordning, undgå at tilpasse eksisterende effektive bestemmelser. For at sikre, at virkningerne af national lovgivning og af efterfølgende gennemførelsesforanstaltninger ikke bringer formålet med det indre marked eller dets funktion i fare, skal målet for den pågældende nationale lovgivning og de tilknyttede tilsyns- og håndhævelsesforanstaltninger kunne sikre, at de kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og fra SMV'er, opfylder bindende juridiske krav, som er ækvivalente i forhold til og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Den kompetente myndighed, som fører tilsyn med det kreditinstitut, der er omfattet af den pågældende nationale lovgivning, bør være ansvarlig for at afgive en udtalelse, som bør ledsage anmodningen om dispensation.«	»~~(10) I overensstemmelse med målene om at bidrage til et velfungerende indre marked bør det være muligt at give et kreditinstitut dispensation fra bestemmelserne om adskillelse af visse handelsaktiviteter, hvis en medlemsstat inden den 29. januar 2014 har vedtaget national primær lovgivning (herunder sekundær lovgivning vedtaget efterfølgende), der forbyder kreditinstitutter, som modtager indskud fra privatpersoner og små og mellemstore virksomheder (»SMV'er«), at indgå i handler med investeringer som hovedforpligtet og at være i besiddelse af handelsaktiver. Medlemsstaten bør derfor være berettiget til at anmode Kommissionen om at give dispensation fra bestemmelserne om adskillelse af visse handelsaktiviteter til et kreditinstitut, som er omfattet af national lovgivning, der svarer til de pågældende bestemmelser. På den måde kan medlemsstater, som allerede har indført primær lovgivning med virkninger, der er ækvivalente i forhold til og i overensstemmelse med denne forordning, undgå at tilpasse eksisterende effektive bestemmelser. For at sikre, at virkningerne af national lovgivning og af efterfølgende gennemførelsesforanstaltninger ikke bringer formålet med det indre marked eller dets funktion i fare, skal målet for den pågældende nationale lovgivning og de tilknyttede tilsyns- og håndhævelsesforanstaltninger kunne sikre, at de kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og fra SMV'er, opfylder bindende juridiske krav, som er ækvivalente i forhold til og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Den kompetente myndighed, som fører tilsyn med det kreditinstitut, der er omfattet af den pågældende nationale lovgivning, bør være ansvarlig for at afgive en udtalelse, som bør ledsage anmodningen om dispensation.~~«

Forklaring

En sådan undtagelse er uforenelig med målet om at skabe lige vilkår. Endvidere kan en sådan bestemmelse danne præcedens for fremtidige undtagelsesbestemmelser på andre lovgivningsmæssige områder, hvilket vil hæmme integrationen af det indre marked generelt.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]
Ændringsforslag 2	
Betragtning 23	
»(23) Hvis den kompetente myndighed når til den konklusion efter at have vurderet handelsaktiviteterne, at de overskrider visse parametre for så vidt angår relativ størrelse, gearing, kompleksitet, rentabilitet, tilknyttede markedsrisici samt indbyrdes afhængighed, bør den fremsætte krav om, at de adskilles fra kernekreditinstituttet, medmindre kernekreditinstituttet over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at de pågældende handelsaktiviteter i betragtning af målet med denne forordning ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed.«	»(23) Hvis den kompetente myndighed når til den konklusion efter at have vurderet handelsaktiviteterne, at de overskrider visse parametre for så vidt angår relativ størrelse, gearing, kompleksitet, rentabilitet, tilknyttede markedsrisici samt indbyrdes afhængighed, **og derudover fastslår, at der foreligger en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller hele eller dele af Unionens finansielle system under hensyn til målene med denne forordning,** bør den fremsætte krav om, at de adskilles fra kernekreditinstituttet, medmindre kernekreditinstituttet over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at de pågældende handelsaktiviteter i betragtning af målet med denne forordning ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed.«

Forklaring

Den foreslåede ordlyd har til formål at sikre konsekvens mellem betragtning 23 og artikel 10, som giver den kompetente myndighed en skønsbeføjelse, når den undersøger handelsaktiviteter og træffer beslutning om, hvorvidt den skal indlede en adskillelsesprocedure.

Ændringsforslag 3	
Betragtning 29	
»Uanset adskillelse bør kernekreditinstituttet fortsat være i stand til at styre egne risici. Visse handelsaktiviteter bør derfor være tilladt, forudsat at de tager sigte på forsigtig forvaltning af kernekreditinstituttets kapital, likviditet og finansiering og ikke bringer den finansielle stabilitet i fare. Kernekreditinstitutter har ligeledes behov for at kunne yde deres kunder visse nødvendige risikostyringstjenester. Det bør dog ske uden at udsætte kernekreditinstituttet for unødvendige risici og uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. Hedgingaktiviteter, som kan anvendes med henblik på forsigtig styring af egne risici og ydelse af risikoforvaltningstjenester til kunder, kan, men skal ikke, anvendes som regnskabsmæssig sikring i henhold til de internationale regnskabsstandarder IFRS.«	»Uanset adskillelse bør kernekreditinstituttet fortsat være i stand til at styre egne risici. Visse handelsaktiviteter bør derfor være tilladt, forudsat at de tager sigte på forsigtig forvaltning af kernekreditinstituttets kapital, likviditet og finansiering og ikke bringer den finansielle stabilitet i fare. Kernekreditinstitutter har ligeledes behov for at kunne yde deres kunder visse nødvendige risikostyringstjenester. Det bør dog ske uden at udsætte kernekreditinstituttet for unødvendige risici og uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. Hedgingaktiviteter, som kan anvendes med henblik på forsigtig styring af egne risici og ydelse af risikoforvaltningstjenester til kunder, kan, men skal ikke, anvendes som regnskabsmæssig sikring i henhold til de internationale regnskabsstandarder IFRS.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]
	Uanset om der foreligger en afgørelse om adskillelse, har den kompetente myndighed en beføjelse i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU til at pålægge et krav om egenkapital, hvis omfanget af risici og handelsaktiviteter overstiger et vist niveau, for at give et institut et incitament til ikke at tage unødvendige risici for dets finansielle stabilitet eller for hele eller dele af Unionens finansielle stabilitet.«

Forklaring

For at sikre, at risiciene for den finansielle stabilitet som følge af handelsaktiviteter begrænses, bør den kompetente myndighed have beføjelse til at pålægge et kapitalkrav, når mængden af risici og aktiviteter overskrider et bestemt niveau. Et sådant kapitalkrav vil bidrage til at forhindre, at banker deltager i uforholdsmæssige handelsaktiviteter.

Ændringsforslag 4

Betragtning 37a (ny)

Ingen tekst	»**(37a) For at kunne udføre de opgaver, som ECB har enekompetence til at udføre, herunder de ved denne forordning fastsatte pligter, har ECB de i artikel 18 i forordning (EU) nr. 1024/2013 fastsatte sanktionsbeføjelser.**«

Forklaring

Det bør præciseres, at ECB, efter medlemsstaternes gennemførelse af forordningsforslagets artikel 28, med henblik på udførelsen af sine opgaver vil have de sanktionsbeføjelser, der er specificeret navnlig i artikel 18 i forordning (EU) nr. 1024/2013. Se også punkt 6 i udtalelsen.

Ændringsforslag 5

Artikel 5

Definitioner

»4. »egenhandel«: brug af egenkapital eller lånte penge til at tage positioner i enhver form for transaktion med henblik på at købe, sælge eller på anden måde erhverve eller afhænde finansielle instrumenter eller råvarer med det ene formål at skabe fortjeneste for egen regning og uden forbindelse til faktisk eller forventet kundeaktivitet eller med henblik på at afdække enhedens risici som følge af faktisk eller forventet kundeaktivitet ved brug af afdelinger, enheder eller individuelle handlende, som har specialiseret sig i at tage positioner og skabe fortjeneste på den måde, herunder gennem særlige webbaserede platforme for egenhandel«	»4. »egenhandel«: brug af egenkapital eller lånte penge til at tage positioner **som reaktion på og for at udnytte faktiske eller forventede bevægelser i markedsværdier** i enhver form for transaktion med henblik på at købe, sælge eller på anden måde erhverve eller afhænde finansielle instrumenter eller råvarer med det ene formål at skabe fortjeneste for egen regning og uden forbindelse til faktisk eller forventet kundeaktivitet eller med henblik på at afdække enhedens risici som følge af faktisk eller forventet kundeaktivitet ved brug af afdelinger, enheder eller individuelle handlende, som har specialiseret sig i at tage positioner og skabe fortjeneste på den måde, herunder gennem særlige webbaserede platforme for egenhandel**. Denne definition omfatter enhver transaktion, der foretages med det mål at opnå en indtjening, uanset om en sådan indtjening opnås på kort eller langt sigt, eller om den faktisk opnås**«

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]

Forklaring

I modsætning til andre handelsaktiviteter som f.eks. market making-aktiviteter foretages egenhandel med det formål at opnå en indtjening på grundlag af faktiske eller forventede udsving i markedsværdier, som den, der bedriver egenhandlen, reagerer på og spekulerer i. Med den foreslåede ændring udelukkes langfristede, ikke-spekulationsprægede investeringer i aktiekapital (herunder aktiebeholdninger i andre finansielle institutter, såsom banker og forsikringsselskaber) fra definitionen.

Ændringsforslag 6

Artikel 5

Definitioner

»12. »market making«: et finansielt instituts forpligtelse til at tilvejebringe markedslikviditet regelmæssigt og løbende ved at stille tovejskurser for et givet finansielt instrument eller ved som led i den sædvanlige forretningsgang at ekspedere ordrer iværksat af kunder eller som svar på kunders anmodninger om handel, i begge tilfælde uden at være eksponeret mod væsentlige markedsrisici«	»12. »market making«: et finansielt instituts forpligtelse til at tilvejebringe markedslikviditet regelmæssigt og løbende ved at stille tovejskurser for et givet finansielt instrument eller ved som led i den sædvanlige forretningsgang at ekspedere ordrer iværksat af kunder eller som svar på kunders anmodninger om handel **eller i rimelig forventning om potentiel kundeaktivitet og ved afdækning af positioner, der er resultatet af gennemførelsen af disse opgaver**~~, i begge tilfælde uden at være eksponeret mod væsentlige markedsrisici~~«

Forklaring

ECB forstår, at market making i modsætning til egenhandel er en kundedrevet aktivitet og derfor knyttet til standardbankaktiviteterne. Market making udføres somme tider også i forventning om kundeaktiviteter. Det foreslås derfor at indføje ordene »rimelig forventning om potentiel kundeaktivitet« i definitionen af market making. Det giver også en grad af symmetri i forhold til den foreslåede definition af egenhandel.

Endvidere absorberer en »market maker« i modsætning til en broker ubalancer i udbud og efterspørgsel på et givet tidspunkt gennem sin egen beholdning, hvorved dennes egenkapital bringes i fare. Det bør derfor være muligt for »market makeren« at afdække de positioner, der opstår i forbindelse med opfyldelsen af dennes opgaver som »market maker«. Da begrebet »væsentlige« markedsrisici ikke er defineret, og for at tilpasse de definitioner, der anvendes i relaterede EU-forordninger til hinanden, foreslås det, at begrebet »afdækning af positioner, der er resultatet af gennemførelsen af disse opgaver« anvendes i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 236/2012.

Ændringsforslag 7

Artikel 5

Definitioner

Ingen tekst	»**23. »fusion« (concentration): en fusion som fastsat i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 139/2004.**«

Forklaring

Jf. punkt 1.2 i denne udtalelse.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]
Ændringsforslag 8	
Artikel 9, stk. 2	
Pligt til at undersøge aktiviteter	
»2. Den kompetente myndighed anvender ved den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, følgende parametre:	»2. Den kompetente myndighed anvender ved den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, følgende parametre:
a) handelsaktivernes relative størrelse målt som handelsaktiver divideret med samlede aktiver	a) handelsaktivernes relative størrelse målt som handelsaktiver divideret med samlede aktiver
b) handelsaktivernes gearing målt som handelsaktiver divideret med egentlig kernekapital	b) handelsaktivernes gearing målt som handelsaktiver divideret med egentlig kernekapital
c) modpartskreditrisikoens relative størrelse målt som derivater, værdiansat til dagsværdi, divideret med samlede handelsaktiver	c) modpartskreditrisikoens relative størrelse målt som derivater, værdiansat til dagsværdi, divideret med samlede handelsaktiver
d) handelsderivaternes relative kompleksitet målt som niveau 2- og niveau 3-handelsderivataktiver divideret med handelsderivater og med handelsaktiver	d) handelsderivaternes relative kompleksitet målt som niveau 2- og niveau 3-handelsderivataktiver divideret med handelsderivater og med handelsaktiver
e) handelsindtægternes relative rentabilitet målt som handelsindtægter divideret med samlede nettoindtægter	e) handelsindtægternes relative rentabilitet målt som handelsindtægter divideret med samlede nettoindtægter
f) markedsrisikoens relative størrelse målt som forskellen mellem handelsaktiver og -passiver i absolut værdi divideret med det simple gennemsnit af handelsaktiver og handelspassiver	f) markedsrisikoens relative størrelse målt som forskellen mellem handelsaktiver og -passiver i absolut værdi divideret med det simple gennemsnit af handelsaktiver og handelspassiver
g) den indbyrdes afhængighed målt ved anvendelse af den metodologi, der er omhandlet i artikel 131, stk. 18, i direktiv 2013/36/EU	g) den indbyrdes afhængighed målt ved anvendelse af den metodologi, der er omhandlet i artikel 131, stk. 18, i direktiv 2013/36/EU
h) kredit- og likviditetsrisikoen som følge af kernekreditinstituttets forpligtelser og garantier.«	h) kredit- og likviditetsrisikoen som følge af kernekreditinstituttets forpligtelser og garantier.»

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]
	i) kortlægningen af handelsaktiviteter, herunder metoder til vurdering af behovet for opbygning af beholdninger med henblik på at kunne opfylde en forventet kundeefterspørgsel **j) rammerne for regeloverholdelse, der gennemfører denne forordning** **k) godtgørelsesordningerne for handlende** **l) yderligere kvantitative data som f.eks. udviklingen i lagerbeholdningen, udsving i value-at-risk, »dag 1 fortjeneste og tab«, begrænsninger for handelsenheder og den geografiske spredning af handelsaktiviteterne.**«

Forklaring

Jf. punkt 3.2 i denne udtalelse.

Ændringsforslag 9

Artikel 9, stk. 2a (ny)

Pligt til at undersøge aktiviteter

Ingen tekst	»**2a. Den kompetente myndighed kan kræve alle de kvantitative og kvalitative oplysninger, som efter dens opfattelse er relevante for vurderingen af handelsaktiviteter i henhold til stk. 1.**«

Forklaring

Jf. punkt 3.2 i denne udtalelse.

Ændringsforslag 10

Artikel 10, stk. 1

Kompetente myndigheders beføjelse til at stille krav om, at kernekreditinstitutter ikke foretager visse aktiviteter

»1. Hvis den kompetente myndighed efter den i artikel 9, stk. 1, omhandlede vurdering konkluderer, at de grænser og betingelser, der er knyttet til de parametre, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra a)-h), og præciseret i den i stk. 5 omhandlede delegerede retsakt, er overholdt, og den derfor mener, at der i betragtning af de i artikel 1 omhandlede mål foreligger en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed, indleder den senest to måneder efter den pågældende vurderings afslutning den procedure, som fører til en afgørelse som omhandlet i stk. 3, andet afsnit.«	»1. Hvis den kompetente myndighed efter den i artikel 9, stk. 1, omhandlede vurdering konkluderer, at de grænser og betingelser, der er knyttet til de parametre, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra a)-h), og præciseret i den i stk. 5 omhandlede delegerede retsakt, er overholdt, og den ~~derfor~~ mener, at der i betragtning af de i artikel 1 omhandlede mål foreligger en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller **hele eller dele af** Unionens finansielle system ~~som helhed~~, indleder den senest to måneder efter den pågældende vurderings afslutning den procedure, som fører til en afgørelse som omhandlet i stk. 3, andet afsnit.«

Forklaring

Den foreslåede tekniske ændring har til formål at fjerne en eventuel tilbageværende tvetydighed som følge af brugen af ordet »derfor«, da de kompetente myndigheder under alle omstændigheder skal vurdere truslen mod den finansielle stabilitet, også selv om de pågældende parametre er overholdt. Endvidere bør resultaterne fra de yderligere indikatorer også udgøre et informationsgrundlag for den kompetente myndigheds beslutning (jf. også punkt 3.2 i denne udtalelse).

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ([1])

Ændringsforslag 11

Artikel 10, stk. 2

Kompetente myndigheders beføjelse til at stille krav om, at kernekreditinstitutter ikke foretager visse aktiviteter

»2. Hvis de grænser og betingelser, der er omhandlet i stk. 1, ikke er overholdt, kan den kompetente myndighed fortsat indlede den procedure, som fører til en afgørelse som omhandlet i stk. 3, tredje afsnit, hvis den efter den i artikel 9, stk. 1, omhandlede vurdering konkluderer, at handelsaktiviteter, dog ikke handel med andre derivater end de i henhold til artikel 11 og 12 tilladte, foretaget af kernekreditinstituttet i betragtning af de i artikel 1 omhandlede mål udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed.«	»2. Hvis de grænser og betingelser, der er omhandlet i stk. 1, ikke er overholdt, kan den kompetente myndighed fortsat indlede den procedure, som fører til en afgørelse som omhandlet i stk. 3, tredje afsnit, hvis den efter den i artikel 9, stk. 1, omhandlede vurdering konkluderer, at handelsaktiviteter, dog ikke handel med andre derivater end de i henhold til artikel 11 og 12 tilladte, foretaget af kernekreditinstituttet i betragtning af de i artikel 1 omhandlede mål udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller **hele eller dele af** Unionens finansielle system ~~som helhed.~~«

Forklaring

Det foreslås, at den kompetente myndigheds afgørelse baseres på, hvorvidt der foreligger en trussel mod hele eller dele af Unionens finansielle stabilitet.

Ændringsforslag 12

Artikel 10, stk. 3

Kompetente myndigheders beføjelse til at stille krav om, at kernekreditinstitutter ikke foretager visse aktiviteter

»3. Den kompetente myndighed underretter kernekreditinstituttet om de i stk. 1 eller 2 omhandlede konklusioner og giver kernekreditinstituttet mulighed for at fremsætte skriftlige bemærkninger senest to måneder efter datoen for underretningen.	»3. Den kompetente myndighed underretter kernekreditinstituttet om de i stk. 1 eller 2 omhandlede konklusioner og giver kernekreditinstituttet mulighed for at fremsætte skriftlige bemærkninger senest to måneder efter datoen for underretningen.
Medmindre kernekreditinstituttet inden for den i første afsnit omhandlede frist over for den kompetente myndighed godtgør, at de årsager, der ligger til grund for konklusionerne, ikke gør sig gældende, træffer den kompetente myndighed en afgørelse rettet til kernekreditinstituttet med krav om, at instituttet undlader at foretage de i de pågældende konklusioner omhandlede handelsaktiviteter. Den kompetente myndighed anfører de årsager, som ligger til grund for afgørelsen, og offentliggør afgørelsen.	Medmindre kernekreditinstituttet inden for den i første afsnit omhandlede frist over for den kompetente myndighed godtgør, at de **pågældende handelsaktiviteter ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller hele eller dele af Unionens finansielle system** ~~årsager, der ligger til grund for konklusionerne, ikke gør sig gældende~~, træffer den kompetente myndighed en afgørelse rettet til kernekreditinstituttet med krav om, at instituttet undlader at foretage de i de pågældende konklusioner omhandlede handelsaktiviteter. Den kompetente myndighed anfører de årsager, som ligger til grund for afgørelsen, og offentliggør afgørelsen.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]
For så vidt angår stk. 1, skal den kompetente myndighed, hvis den træffer afgørelse om at tillade kernekreditinstituttet at foretage de pågældende handelsaktiviteter, også anføre de årsager, som ligger til grund for den pågældende afgørelse og offentliggøre afgørelsen.	For så vidt angår stk. 1, skal den kompetente myndighed, hvis den træffer afgørelse om at tillade kernekreditinstituttet at foretage de pågældende handelsaktiviteter, også anføre de årsager, som ligger til grund for den pågældende afgørelse og offentliggøre afgørelsen.
For så vidt angår stk. 2, skal den kompetente myndighed, hvis den træffer afgørelse om at tillade kernekreditinstituttet at foretage handelsaktiviteter, træffe en afgørelse rettet til kernekreditinstituttet herom.	For så vidt angår stk. 2, skal den kompetente myndighed, hvis den træffer afgørelse om at tillade kernekreditinstituttet at foretage handelsaktiviteter, træffe en afgørelse rettet til kernekreditinstituttet herom.
Den kompetente myndighed skal, før den træffer en afgørelse som omhandlet i dette stykke, høre EBA om de årsager, som ligger til grund for den påtænkte afgørelse, og om de eventuelle konsekvenser af en sådan afgørelse for den finansielle stabilitet i Unionen og for det indre markeds funktion. Den kompetente myndighed underretter også EBA om den endelige afgørelse.	**Den kompetente myndighed kan navnlig give kernekreditinstituttet tilladelse til at udføre de market making-aktiviteter, der ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller hele eller dele af Unionens finansielle system.**
Den kompetente myndighed træffer den endelige afgørelse senest to måneder efter modtagelse af de i første afsnit omhandlede skriftlige bemærkninger.«	Den kompetente myndighed skal, før den træffer en afgørelse som omhandlet i dette stykke, høre EBA om de årsager, som ligger til grund for den påtænkte afgørelse, og om de eventuelle konsekvenser af en sådan afgørelse for den finansielle stabilitet i Unionen og for det indre markeds funktion. Den kompetente myndighed underretter også EBA om den endelige afgørelse. Den kompetente myndighed træffer den endelige afgørelse senest to måneder efter modtagelse af de i første afsnit omhandlede skriftlige bemærkninger.«

Forklaring

Af hensyn til retssikkerhed og konsekvens foreslås det at lade ordlyden af denne bestemmelse afspejle ordlyden af betragtning 23 til forordningsforslaget.

De market making-aktiviteter, der fortsat vil blive udført i kernekreditinstituttet, bør være i overensstemmelse med forordningsforslagets formål. Sådanne aktiviteter bør navnlig ikke føre til, at der skabes banker, der er for store eller for indbyrdes afhængige til at krakke og må ikke omfatte egenhandel under dække af market making-aktiviteter, hvilket i sidste instans vil kunne udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet. Det vil derfor være nyttigt at præcisere, at den kompetente myndighed kan give kernekreditinstituttet tilladelse til at udføre de market making-aktiviteter, der ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i instituttet eller hele eller dele af Unionens finansielle system (jf. også punkt 3.3 i denne udtalelse).

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]

Ændringsforslag 13

Artikel 10, stk. 5

Kompetente myndigheders beføjelse til at stille krav om, at kernekreditinstitutter ikke foretager visse aktiviteter

»Kommissionen vedtager senest den [*OP insert the correct date* by 6 months of publication of this Regulation] delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 35 med henblik på at:	»Kommissionen vedtager senest den [*OP insert the correct date* by 6 months of publication of this Regulation] delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 35 med henblik på at:
[…]	[…]
b) præcisere, hvilken type securitisering der ikke anses for at udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed, for så vidt angår følgende aspekter:	b) præcisere, hvilken type securitisering der ikke anses for at udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller **hele eller dele af** Unionens finansielle system ~~som helhed~~, for så vidt angår følgende aspekter:
[…]«	[…]«

Forklaring

Det foreslås, at Kommissionens delegerede retsakt baseres på, at der ingen trussel er mod hele eller dele af Unionens finansielle stabilitet.

Ændringsforslag 14

Artikel 11

Forsigtig styring af egne risici

»1. Kernekreditinstitutter, som er omfattet af en i artikel 10, stk. 3, omhandlet afgørelse, må foretage handelsaktiviteter, i det omfang formålet er begrænset til forsigtig forvaltning af kapital, likviditet og finansiering.	»1. **Uden at berøre afgørelsen truffet af den kompetente myndighed som omhandlet i artikel 10, stk. 3, må** ~~K~~kernekreditinstitutter~~, som er omfattet af en i artikel 10, stk. 3, omhandlet afgørelse, må~~ **også** foretage handelsaktiviteter, i det omfang formålet er begrænset til forsigtig forvaltning af kapital, likviditet og finansiering.
Kernekreditinstitutter må som led i forsigtig forvaltning af kapital, likviditet og finansiering kun anvende rentederivater, valutaderivater og kreditderivater omfattet af central modpartsclearing til at afdække den samlede balancerisiko. Kernekreditinstituttet skal over for den kompetente tilsynsmyndighed godtgøre, at hedgingaktiviteten er udformet med henblik på at begrænse, og beviseligt begrænser eller væsentligt afbøder, specifikke identificerbare risici i forbindelse med kernekreditinstituttets individuelle eller aggregerede positioner.	Kernekreditinstitutter må som led i forsigtig forvaltning af kapital, likviditet og finansiering kun anvende rentederivater, valutaderivater og kreditderivater omfattet af central modpartsclearing til at afdække den samlede balancerisiko. Kernekreditinstituttet skal over for den kompetente tilsynsmyndighed godtgøre, at hedgingaktiviteten er udformet med henblik på at begrænse, og beviseligt begrænser eller væsentligt afbøder, specifikke identificerbare risici i forbindelse med kernekreditinstituttets individuelle eller aggregerede positioner.
[…]«	[…]«

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]

Forklaring

Den foreslåede ændring har til formål at præcisere, at afgørelsen om adskillelse vil identificere alle de aktiviteter, som kernekreditinstituttet kan fortsætte med at udføre.

Ændringsforslag 15

Artikel 12

Ydelse af risikostyringstjenester til kunder

»1. Kernekreditinstitutter, som er omfattet af en i artikel 10, stk. 3, omhandlet afgørelse, må sælge rentederivater, valutaderivater, kreditderivater, emissionskvotederivater og råvarederivater, som er omfattet af central modpartsclearing, og emissionskvoter til ikke-finansielle kunder, til de i artikel 5, nr. 19), andet og tredje led, omhandlede finansielle enheder, til forsikringsselskaber og til arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:	»1. **Uden at berøre afgørelsen truffet af den kompetente myndighed som omhandlet i artikel 10, stk. 3, må** ~~K~~kernekreditinstitutter~~, som er omfattet af en i artikel 10, stk. 3, omhandlet afgørelse, må~~ **også** sælge rentederivater, valutaderivater, kreditderivater, emissionskvotederivater og råvarederivater, som er omfattet af central modpartsclearing, og emissionskvoter til ikke-finansielle kunder, til de i artikel 5, nr. 19), andet og tredje led, omhandlede finansielle enheder, til forsikringsselskaber og til arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
a) salget har udelukkende til formål at afdække renterisici, valutarisici, kreditrisici, råvarerisici eller emissionskvoterisici	a) salget har udelukkende til formål at afdække renterisici, valutarisici, kreditrisici, råvarerisici eller emissionskvoterisici
b) kernekreditinstituttets kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici som følge af derivater eller emissionskvoter overstiger ikke en andel af det samlede kapitalkrav til dækning af risici, som fastsættes af Kommissionen i en delegeret retsakt i overensstemmelse med stk. 2.	b) kernekreditinstituttets kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici som følge af derivater eller emissionskvoter overstiger ikke en andel af det samlede kapitalkrav til dækning af risici, som fastsættes af Kommissionen i en delegeret retsakt i overensstemmelse med stk. 2.
Hvis kravet i litra b) ikke er opfyldt, må derivaterne og emissionskvoterne hverken sælges af kernekreditinstituttet eller opføres på balancen.	Hvis kravet i litra b) ikke er opfyldt, må derivaterne og emissionskvoterne hverken sælges af kernekreditinstituttet eller opføres på balancen.
[…]«	[…]«

Forklaring

Den foreslåede ændring har til formål at præcisere, at afgørelsen om adskillelse vil identificere alle de aktiviteter, som kernekreditinstituttet kan fortsætte med at udføre.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]
Ændringsforslag 16	
Artikel 19	
Samarbejde mellem kompetente myndigheder og relevante afviklingsmyndigheder	
»2. Den kompetente myndighed tager, når den gennemfører den i artikel 9 omhandlede vurdering, og når den i overensstemmelse med artikel 10 fremsætter krav til kernekreditinstituttet om ikke at foretage visse aktiviteter, hensyn til igangværende eller forudgående vurderinger af afviklingsmulighederne foretaget af relevante afviklingsmyndigheder i henhold til artikel 13 og 13a i direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling.	»2. Den kompetente myndighed tager, når den gennemfører den i artikel 9 omhandlede vurdering, og når den i overensstemmelse med artikel 10 fremsætter krav til kernekreditinstituttet om ikke at foretage visse aktiviteter, hensyn til igangværende eller forudgående vurderinger af afviklingsmulighederne foretaget af relevante afviklingsmyndigheder i henhold til artikel 13 og 13a i direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling. **En konstatering fra den pågældende afviklingsmyndigheds side af, at der ingen væsentlige hindringer er for afvikling, er ikke i sig selv en tilstrækkelig indikator for, at de i artikel 10, stk. 3, omhandlede konklusioner ikke er begrundede.**
3. Den kompetente myndighed samarbejder med den relevante afviklingsmyndighed og udveksler relevante oplysninger, som anses for at være nødvendige for varetagelsen af dens opgaver.	3. Den kompetente myndighed samarbejder med den relevante afviklingsmyndighed og udveksler relevante oplysninger, som anses for at være nødvendige for varetagelsen af dens opgaver, **herunder fortegnelsen over institutter, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning.**
4. Den kompetente myndighed sikrer, at de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette kapitel, er i overensstemmelse med de foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med artikel 13b i forordning (EU) nr. 1024/2013, artikel 8, stk. 9, i forordning (EU) nr. [SRM], artikel 13 og 13a samt artikel 14 og 15 i direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling og artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.«	4. Den kompetente myndighed sikrer, at de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette kapitel, er **forenelige** ~~i overensstemmelse~~ med de foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med artikel 13b i forordning (EU) nr. 1024/2013, artikel 8, stk. 9, i forordning (EU) nr. [SRM], artikel 13 og 13a samt artikel 14 og 15 i direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling og artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.«

Forklaring

Jf. punkt 5 i denne udtalelse. Samarbejdet mellem de kompetente myndigheder og de relevante afviklingsmyndigheder skal sikre, at de relevante afviklingsmyndigheder er underrettede om den liste af institutter, der kan være omfattet af en afgørelse om adskillelse i henhold til forordningsforslaget.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]

Ændringsforslag 17

Artikel 21

Dispensation fra kravene i kapitel III

»1. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat give dispensation fra kravene i dette kapitel til et kreditinstitut, som modtager indskud fra privatpersoner og SMV'er, der er underlagt primær national lovgivning vedtaget inden den 29. januar 2014, hvis den nationale lovgivning opfylder følgende krav:	»~~1. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat give dispensation fra kravene i dette kapitel til et kreditinstitut, som modtager indskud fra privatpersoner og SMV'er, der er underlagt primær national lovgivning vedtaget inden den 29. januar 2014, hvis den nationale lovgivning opfylder følgende krav:~~
a) den sigter mod at forebygge finansielle stresssituationer, krak og systemiske risici som omhandlet i artikel 1	~~a) den sigter mod at forebygge finansielle stresssituationer, krak og systemiske risici som omhandlet i artikel 1~~
b) den forhindrer kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, i at indgå i lovregulerede handler med investeringer som hovedforpligtet og være i besiddelse af handelsaktiver; den nationale lovgivning kan dog indeholde bestemmelser om begrænsede undtagelser, således at kreditinstitutter, som modtager indskud fra privatpersoner og SMV'er, kan foretage risikobegrænsende aktiviteter med henblik på forsigtig forvaltning af kapital, likviditet og finansiering og yde begrænsede risikostyringstjenester til kunder	~~b) den forhindrer kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, i at indgå i lovregulerede handler med investeringer som hovedforpligtet og være i besiddelse af handelsaktiver; den nationale lovgivning kan dog indeholde bestemmelser om begrænsede undtagelser, således at kreditinstitutter, som modtager indskud fra privatpersoner og SMV'er, kan foretage risikobegrænsende aktiviteter med henblik på forsigtig forvaltning af kapital, likviditet og finansiering og yde begrænsede risikostyringstjenester til kunder~~
c) den sikrer, hvis kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, tilhører en koncern, at kreditinstituttet er retligt adskilt fra koncernenheder, som indgår i lovregulerede handler med investeringer som hovedforpligtet eller er i besiddelse af handelsaktiver, og det præciseres, at:	~~c) den sikrer, hvis kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, tilhører en koncern, at kreditinstituttet er retligt adskilt fra koncernenheder, som indgår i lovregulerede handler med investeringer som hovedforpligtet eller er i besiddelse af handelsaktiver, og det præciseres, at:~~
i) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, kan træffe afgørelser uafhængigt af andre koncernenheder	~~i) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, kan træffe afgørelser uafhængigt af andre koncernenheder~~
ii) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, har et ledelsesorgan, som er uafhængigt af andre koncernenheder og uafhængigt af selve kreditinstituttet	~~ii) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, har et ledelsesorgan, som er uafhængigt af andre koncernenheder og uafhængigt af selve kreditinstituttet~~
iii) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, selv er underlagt kapital- og likviditetskrav	~~iii) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, selv er underlagt kapital- og likviditetskrav~~
iv) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, ikke må indgå kontrakter eller foretage transaktioner med andre koncernenheder, medmindre det sker på vilkår, som kan sammenlignes med de i artikel 13, stk. 7, omhandlede.	~~iv) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, ikke må indgå kontrakter eller foretage transaktioner med andre koncernenheder, medmindre det sker på vilkår, som kan sammenlignes med de i artikel 13, stk. 7, omhandlede.~~

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ([1])
2. Medlemsstater, som ønsker at få dispensation for et kreditinstitut, som er underlagt den pågældende nationale lovgivning, indgiver til Kommissionen en anmodning om dispensation vedlagt en positiv udtalelse fra den kompetente myndighed, som fører tilsyn med det kreditinstitut, der er genstand for anmodningen om dispensation. Den pågældende anmodning skal indeholde alle de oplysninger, som er nødvendige for at kunne vurdere den nationale lovgivning, og en præcisering af, hvilke kreditinstitutter der anmodes om dispensation for. Hvis Kommissionen finder, at oplysningerne ikke er tilstrækkelige, kontakter den senest to måneder efter modtagelse af anmodningen den pågældende medlemsstat og præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er behov for.	~~2. Medlemsstater, som ønsker at få dispensation for et kreditinstitut, som er underlagt den pågældende nationale lovgivning, indgiver til Kommissionen en anmodning om dispensation vedlagt en positiv udtalelse fra den kompetente myndighed, som fører tilsyn med det kreditinstitut, der er genstand for anmodningen om dispensation. Den pågældende anmodning skal indeholde alle de oplysninger, som er nødvendige for at kunne vurdere den nationale lovgivning, og en præcisering af, hvilke kreditinstitutter der anmodes om dispensation for. Hvis Kommissionen finder, at oplysningerne ikke er tilstrækkelige, kontakter den senest to måneder efter modtagelse af anmodningen den pågældende medlemsstat og præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er behov for.~~
Når Kommissionen finder, at den har alle de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere anmodningen om dispensation, underretter den senest efter en måned den anmodende medlemsstat om, at oplysningerne er tilstrækkelige.	~~Når Kommissionen finder, at den har alle de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere anmodningen om dispensation, underretter den senest efter en måned den anmodende medlemsstat om, at oplysningerne er tilstrækkelige.~~
Kommissionen vedtager senest fem måneder efter den i andet afsnit omhandlede underretning, efter høring af EBA om de årsager, som ligger til grund for den påtænkte afgørelse, og om de eventuelle konsekvenser af en sådan afgørelse for den finansielle stabilitet i Unionen og det indre markeds funktion, en gennemførelsesafgørelse, hvori det meddeles, at den nationale lovgivning ikke er i strid med dette kapitel, og hvori der gives dispensation til de kreditinstitutter, der er omhandlet i den i stk. 1 omhandlede anmodning. Hvis Kommissionen meddeler, at den nationale lovgivning er i strid med dette kapitel, og at den ikke har til hensigt at give dispensation, beskrives indvendingerne nærmere, og den anmodende medlemsstat får lejlighed til at fremsætte skriftlige bemærkninger senest en måned efter den dato, hvor Kommissionen giver underretning om sine indvendinger. Kommissionen vedtager senest tre måneder efter fristen for indgivelse en gennemførelsesafgørelse om dispensation eller afslag på at give dispensation.	~~Kommissionen vedtager senest fem måneder efter den i andet afsnit omhandlede underretning, efter høring af EBA om de årsager, som ligger til grund for den påtænkte afgørelse, og om de eventuelle konsekvenser af en sådan afgørelse for den finansielle stabilitet i Unionen og det indre markeds funktion, en gennemførelsesafgørelse, hvori det meddeles, at den nationale lovgivning ikke er i strid med dette kapitel, og hvori der gives dispensation til de kreditinstitutter, der er omhandlet i den i stk. 1 omhandlede anmodning. Hvis Kommissionen meddeler, at den nationale lovgivning er i strid med dette kapitel, og at den ikke har til hensigt at give dispensation, beskrives indvendingerne nærmere, og den anmodende medlemsstat får lejlighed til at fremsætte skriftlige bemærkninger senest en måned efter den dato, hvor Kommissionen giver underretning om sine indvendinger. Kommissionen vedtager senest tre måneder efter fristen for indgivelse en gennemførelsesafgørelse om dispensation eller afslag på at give dispensation.~~
Hvis den nationale lovgivning ændres, underretter medlemsstaten Kommissionen om ændringerne. Kommissionen kan tage den i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesafgørelse op til revision.	~~Hvis den nationale lovgivning ændres, underretter medlemsstaten Kommissionen om ændringerne. Kommissionen kan tage den i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesafgørelse op til revision.~~
Hvis national lovgivning, som ikke er i strid med dette kapitel, ikke længere finder anvendelse på et kreditinstitut, som har fået dispensation fra kravene i dette kapitel, trækkes dispensationen for det pågældende kreditinstitut tilbage.	~~Hvis national lovgivning, som ikke er i strid med dette kapitel, ikke længere finder anvendelse på et kreditinstitut, som har fået dispensation fra kravene i dette kapitel, trækkes dispensationen for det pågældende kreditinstitut tilbage.~~
Kommissionen underretter EBA om sine afgørelser. EBA offentliggør en oversigt over de kreditinstitutter, som har fået dispensation i overensstemmelse med denne artikel. Oversigten opdateres løbende.«	~~Kommissionen underretter EBA om sine afgørelser. EBA offentliggør en oversigt over de kreditinstitutter, som har fået dispensation i overensstemmelse med denne artikel. Oversigten opdateres løbende.~~«

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]

Forklaring

Jf. punkt 4 i denne udtalelse og forklaringen til ændringsforslag 1.

Ændringsforslag 18

Artikel 22, stk. 3a (ny)

Bestemmelser om beregning af tærskler

Ingen tekst	»**3a. Hvad angår artikel 3, stk. 1, litra b), baseres beregningen af tærskelværdier for enheder, der har gennemført en fusion i det foregående år, på de konsoliderede regnskaber for de fusionerede enheder i de to år, som gik forud for fusionen.**«

Forklaring

I tilfælde af, at der foreligger en koncentration af kreditinstitutter, f.eks. en fusion, hvorved der umiddelbart vil blive skabt et enkelt kreditinstitut, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordningsforslaget, skal den kompetente myndighed foretage en vurdering af den samlede værdi af de kreditinstitutter, der udgør enheden, i den periode på to år, som gik forud for fusionen, for at fastslå, om det nye enkelte kreditinstitut opfylder tærskelværdierne. Jf. også ændringsforslag 7.

Ændringsforslag 19

Artikel 22, stk. 4

Bestemmelser om beregning af tærskler

»4. Den kompetente myndighed identificerer senest den [*OP insert the correct date* by 12 months of publication of this Regulation] de kreditinstitutter og koncerner, som i overensstemmelse med artikel 3 er omfattet af denne forordning, og underretter omgående EBA herom. EBA offentliggør omgående efter underretning fra den kompetente myndighed den i første afsnit omhandlede oversigt. Oversigten opdateres løbende.«	»4. Den kompetente myndighed identificerer **en gang om året** senest den [*OP insert the correct date* by 12 months of publication of this Regulation] de kreditinstitutter og koncerner, som i overensstemmelse med artikel 3 er omfattet af denne forordning, og underretter omgående EBA herom. EBA offentliggør omgående efter underretning fra den kompetente myndighed den i første afsnit omhandlede oversigt. Oversigten opdateres løbende.«

Forklaring

Dette ændringsforslag har til formål at sikre, at fortegnelsen over kreditinstitutter, som er omfattet af anvendelsesområdet for forordningsforslaget, holdes opdateret, da et instituts data eller struktur ændrer sig over tid.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]
Ændringsforslag 20	
Artikel 28, stk. 4	
Administrative sanktioner og foranstaltninger	
»4. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med national lovgivning give de kompetente myndigheder beføjelse til at anvende som minimum følgende administrative sanktioner og andre foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser som omhandlet i stk. 1:	»4. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med national lovgivning give de kompetente myndigheder beføjelse til at anvende som minimum følgende administrative sanktioner og andre foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser som omhandlet i stk. 1:
a) et påbud, som pålægges den person, som er ansvarlig for overtrædelsen, om at bringe den udviste ulovlige handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde	a) et påbud, som pålægges den person, som er ansvarlig for overtrædelsen, om at bringe den udviste ulovlige handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
b) udlevering af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes	b) udlevering af den fortjeneste~~, der er opnået,~~ eller af det tab~~, der er undgået~~**, som efter den kompetente myndigheds vurdering er blevet opnået eller undgået** som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
c) en offentlig advarsel, hvori nævnes den ansvarlige person og overtrædelsens art	c) en offentlig advarsel, hvori nævnes den ansvarlige person og overtrædelsens art
d) inddragelse eller suspendering af godkendelsen	d) inddragelse ~~eller suspendering~~ af godkendelsen
e) et midlertidigt forbud over for fysiske personer, der anses for at være ansvarlige, mod at varetage ledelsesfunktioner i en enhed som omhandlet i artikel 3	e) et midlertidigt forbud over for fysiske personer, der anses for at være ansvarlige, mod at varetage ledelsesfunktioner i en enhed som omhandlet i artikel 3
f) et i tilfælde af gentagne overtrædelser permanent forbud over for fysiske personer, der anses for at være ansvarlige, mod at varetage ledelsesfunktioner i en enhed som omhandlet i artikel 3	f) et i tilfælde af gentagne overtrædelser permanent forbud over for fysiske personer, der anses for at være ansvarlige, mod at varetage ledelsesfunktioner i en enhed som omhandlet i artikel 3
g) pålæggelse af administrative bøder inden for et loft på mindst tre gange den fortjeneste, der er opnået, eller det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes	**g) administrative økonomiske sanktioner på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fortjenesten kan beregnes**
h) for fysiske personer: administrative bøder inden for et loft på mindst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for denne forordnings ikrafttræden	**h) for fysiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvis valuta ikke er euroen, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse**

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]
i) for juridiske personer: administrative bøder inden for et loft på mindst 10 % af den samlede årlige omsætning for den juridiske person ifølge de seneste foreliggende regnskaber, der er godkendt af ledelsesorganet; hvis den juridiske person er en modervirksomhed eller en dattervirksomhed af den modervirksomhed, der skal udarbejde et konsolideret regnskab i henhold til direktiv 2013/34/EU, er den relevante årlige omsætning den samlede årlige omsætning eller den tilsvarende type indtægter i overensstemmelse med den relevante regnskabsordning ifølge de seneste foreliggende konsoliderede regnskaber, der er godkendt af ledelsesorganet for den øverste modervirksomhed.	**i) for juridiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 10 % af virksomhedens samlede årlige nettoomsætning, herunder bruttoindkomsten bestående af renteindtægter og tilsvarende indtægter, indtægter fra aktier og andre værdipapirer med fast eller variabelt afkast samt gebyrer og provisionsindtægter, jf. artikel 316 i forordning (EU) nr. 575/2013, i det foregående forretningsår.**
	~~g) pålæggelse af administrative bøder inden for et loft på mindst tre gange den fortjeneste, der er opnået, eller det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes~~
Medlemsstaterne kan bestemme, at de kompetente myndigheder har yderligere beføjelser end dem, der er omhandlet i dette stykke, og kan fastsætte et bredere spektrum af sanktioner og højere niveau for sanktionerne end dem, der er fastsat i dette stykke.«	
	~~h) for fysiske personer: administrative bøder inden for et loft på mindst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for denne forordnings ikrafttræden~~
	~~i) for juridiske personer: administrative bøder inden for et loft på mindst 10 % af den samlede årlige omsætning for den juridiske person ifølge de seneste foreliggende regnskaber, der er godkendt af ledelsesorganet; hvis den juridiske person er en modervirksomhed eller en dattervirksomhed af den modervirksomhed, der skal udarbejde et konsolideret regnskab i henhold til direktiv 2013/34/EU, er den relevante årlige omsætning den samlede årlige omsætning eller den tilsvarende type indtægter i overensstemmelse med den relevante regnskabsordning ifølge de seneste foreliggende konsoliderede regnskaber, der er godkendt af ledelsesorganet for den øverste modervirksomhed.~~
	Medlemsstaterne kan bestemme, at de kompetente myndigheder har yderligere beføjelser end dem, der er omhandlet i dette stykke, og kan fastsætte et bredere spektrum af sanktioner og højere niveau for sanktionerne end dem, der er fastsat i dette stykke.«

Forklaring

Ændringsforslaget har til formål at tilpasse niveauet for økonomiske sanktioner i forordningsforslaget til niveauet i direktiv 2013/36/EU. Jf. punkt 6 i denne udtalelse.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]

Ændringsforslag 21

Artikel 28, stk. 6 (ny)

Administrative sanktioner og foranstaltninger

Ingen tekst	»**6. I tilfælde af en overtrædelse som omhandlet i stk. 1, har ECB som kompetent myndighed beføjelse til at pålægge de i artikel 18 i forordning (EU) nr. 1024/2013 fastsatte sanktioner.**«

Forklaring

Jf. punkt 6 i denne udtalelse.

Ændringsforslag 22

Artikel 29

Udøvelse af tilsynsbeføjelser og sanktioner

»1. Når typen og niveauet af administrative sanktioner og andre foranstaltninger fastlægges, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder tager højde for alle relevante forhold, herunder bl.a.:	»1. Når typen og niveauet af administrative sanktioner og andre foranstaltninger fastlægges, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder tager højde for alle relevante forhold, herunder bl.a.:
a) overtrædelsens grovhed og dens varighed	a) overtrædelsens grovhed og dens varighed
b) graden af ansvar hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen	b) graden af ansvar hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen
c) den finansielle styrke hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, under hensyn til faktorer som f.eks. den juridiske persons samlede omsætning eller en fysisk persons årsindkomst	c) den finansielle styrke hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, under hensyn til faktorer som f.eks. den juridiske persons samlede omsætning eller en fysisk persons årsindkomst
d) vigtigheden af den fortjeneste, den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har opnået, eller det tab, den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har undgået, såfremt disse beløb kan beregnes	d) vigtigheden af den fortjeneste **eller det tab**, **som efter den kompetente myndigheds vurdering er opnået eller undgået af** den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, ~~har opnået, eller det tab, den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har undgået,~~ såfremt disse beløb kan beregnes
e) den for overtrædelsen ansvarlige persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at det dog tilsidesætter kravet om tilbagebetaling af den pågældende persons fortjeneste eller undgåede tab	e) den for overtrædelsen ansvarlige persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at det dog tilsidesætter kravet om tilbagebetaling af den pågældende persons fortjeneste eller undgåede tab
f) overtrædelser, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået	f) overtrædelser, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB [1]
g) foranstaltninger, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har truffet for at forhindre gentagelser heraf	g) foranstaltninger, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har truffet for at forhindre gentagelser heraf
h) enhver potentiel systemisk følge af overtrædelsen.«	h) enhver potentiel systemisk følge af overtrædelsen.«

Forklaring

Jf. punkt 6 i denne udtalelse.

Ændringsforslag 23

Artikel 34

Revision

»Kommissionen overvåger regelmæssigt virkningerne af bestemmelserne i denne forordning i forhold til de i artikel 1 omhandlede mål og stabiliteten i Unionens finansielle system som helhed under hensyntagen til udviklingen i markedsstrukturerne og udviklingen i de ved denne forordning regulerede enheder og deres aktiviteter, og fremsætter om nødvendigt lovgivningsforslag. Ved revisionen fokuseres der navnlig på anvendelsen af de i artikel 3 omhandlede tærskler, anvendelsen af det i artikel 6 omhandlede forbud og dets effektivitet, omfanget af de i artikel 8 omhandlede aktiviteter og de i artikel 9 omhandlede parametrenes egnethed. Kommissionen indgiver senest den 1. januar 2020 og derefter regelmæssigt under hensyntagen til de kompetente myndigheders synspunkter en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om ovennævnte spørgsmål, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.«	»Kommissionen overvåger regelmæssigt virkningerne af bestemmelserne i denne forordning i forhold til de i artikel 1 omhandlede mål og stabiliteten i Unionens finansielle system som helhed under hensyntagen til udviklingen i markedsstrukturerne og udviklingen i de ved denne forordning regulerede enheder og deres aktiviteter, og fremsætter om nødvendigt lovgivningsforslag. Ved revisionen fokuseres der navnlig på **hensigtsmæssigheden og** anvendelsen af de i artikel 3 omhandlede tærskler, anvendelsen af det i artikel 6 omhandlede forbud og dets effektivitet, **herunder undtagelserne til forbuddet i samme artikel,** omfanget af de i artikel 8 omhandlede aktiviteter og de i artikel 9 omhandlede parametrenes egnethed. Kommissionen indgiver senest den 1. januar 2020 og derefter regelmæssigt under hensyntagen til de kompetente myndigheders synspunkter en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om ovennævnte spørgsmål, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.«

Forklaring

Jf. punkt 1.2 og 2.3 i denne udtalelse.

[1] Fed skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår indsættelse af ny ordlyd. Gennemstreget skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår, at teksten udgår.